

Horněmčanské potulování

Text a foto: Petr Slinták

Němčí jsou na Slovácku dvě. Jedno je Dolní a druhé Horní. Bývalo kdysi i třetí – takzvané Suché. To ovšem časem proměnilo svůj název, a tak je dnes známe jako Suchov. Zatímco Suchov je obcí horňáckou, Dolní i Horní Němčí se řadí k obcím Uherskobrodská. *(Na obr. je kaplička v Horním Němčí.)* I kroje se zde nosí jiné. Horňácká střízlivost je

vystřídána bohatším dekorem nivnického typu kroje, který je nošen v dalších čtyřech vesnicích (Nivnice, Korytná, Slavkov, Boršice u Blatnice). Ten je u mužů typický takzvanou „růží“ umístěnou na levé části kordulky. Zatímco Dolněmčané si nechávají vyšívat růže tři, Horněmčanská výšivka je plná drobnějších kvítků posazených na podkladu ve tvaru srdce.

Obě Němčí se však neliší jen krojovou růží, jsou výrazně odlišná i charakterem a vzezřením. Zatímco dole, po proudu potoka Okluky, se dolněmčanská obec za poslední desetiletí rozrostla až v jakýsi městys s výstavnými patrovými domy, Horní Němčí si ve svém charakteru stále zachovává mnohé z venkovské umírněnosti. Stále tu lze nalézt řadu idylických zákoutí, dvorků a starých baráček, které jsou člověku sympatické právě svou skromností. Mnohé z domků však často zůstávají opuštěny. Nevyhovují už svým standardem, jsou příliš těsné a zastaralé. Životní nároky jsou dnes velké, a proto jim nedokáží dostát. Pokud nejsou zbořeny, tak chátrají a zůstávají jen předmětem zájmu turistů, fotografů či malířů, kteří v nich dokáží rozpoznat symboly zanikajícího světa starého venkova.

I zde však lze nalézt stopy modernosti, většinou bohužel spíše necitlivé. To nemluvím jen o předimenzovaných stavbách typu „štokáč“, ale také třeba o zanedbaných bytovkách, které vás přivítají při vjezdu do vesnice. Stavební módy „moderní architektury“ se naším venkovem prohnaly v posledních desetiletích se značnou vehemencí a ještě dlouho potrvá, než šrámy, které způsobily, dokážeme alespoň ošetřit, když ne zacelit.

Horní Němčí se pomalu vylidňuje. Je to velká škoda, ale je tomu tak. Mladí lidé odcházejí do měst za prací, touží po kvalitních službách, více příležitostech. Přitom byly doby, kdy tato obec vzkvétala. Alespoň tak jsem usuzoval, když jsem naslouchal slovům jedné z místních

stařenek. Ještě před válkou zde bylo několik hospod, obchodů a koloniálů, žilo se tu tvrdě, ale ne marně. Ostatně tehdy obcí procházela hlavní silnice ke slovenským hranicím, která se dnes vesnici vyhýbá na křižovatce v nedalekém Slavkově. Ze staré straňanské silnice je dnes tichá a příjemná polní cesta, po které se většinou prohánějí kola cyklistů sjíždějících z blízké Javořiny. Po této stezce se můžete dostat i k malebné přírodní rezervaci Drahy, která se rozprostírá doslova za humny obce. Je to území poměrně malé, ale výjimečné svým rostlinným bohatstvím i pohledností. Kus louky zvrásněné hlubokými prohlubněmi je zkrášlen několika stromy a keři (dole na obrázku). Drahy jsou místem příjemného odpočinku a tiché meditace, kde se člověk může na chvíli utiřit a nabýt trochu potřebných sil. Taková louka potřebuje lidské ruce, aby se o ni postaraly. Ještě že se dnes najdou obětaví lidé ochotní starat se o místo, které může být potěchou nejen pro ně, ale i pro druhé!

Z Drahy je i pěkný výhled do okolí. Po pravé straně louka zvaná Hrabina a před námi celá obec posazená v malé dolině. Dominantou je tu kostel sv. Petra a Pavla obehnaný kamennou zdí. Tu chtěli snaživci v padesátých letech údajně rozebrat a kameny použít k zpevnění obecní cesty. Naštěstí – díky zásahu památkářů – se tak nestalo. V

Horněmčí tak zůstalo dodnes krásné zákoutí.

Další malou dominantou obce a dnes vlastně už technickou zajímavostí je letadlo. Pokud vás to překvapuje, nedivte se, a do Horněmčí se zajed'te podívat. Uprostřed návsi stojí stíhací letoun MIG 19, jenž zde byl instalován ještě v dobách všeobecného sbratřování. Dnes na tomto efektním pomníku minulosti řadí děti. I tak je mi to místo sympatické.

Obec s vlastním letadlem byste hledali opravdu obtížně a Horněmčí je zas o něco lákavější. Stíhačka se stala za ta léta jedním z jeho symbolů.

Pokud chcete Horní Němčí opustit, a přijeli jste autem, musíte se vrátit na cestu ke Slavkovu. Obec totiž není průjezdná a možná i díky tomu si dnes její obyvatelé mohou vychutnávat jinde vzácný klid a pohodu vesnice pod Javořinou kam uspěchanost dnešní doby ještě nezavítala.